

Odwołanie wniesione w dniu 20 września 2016 r. przez Carla De Nicolę od wyroku wydanego w dniu 21 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-100/15, Carlo De Nicola/EBI

(Sprawa T-666/16 P)

(2016/C 410/35)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat G. Ferabecoli)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uwzględnienie odwołania i częściowe uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie pkt 1 i 2 sentencji i pkt 33, 46-60, 85-94, 100-106, 107-109 uzasadnienia wyroku;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności lub nieobowiązania decyzji komisji odwoławczej z dnia 8 grudnia 2014 r., w razie potrzeby wraz ze skierowaniem sprawy do ponownego rozpoznania przez nią, po ustaleniu kryteriów, jakimi powinna się kierować przy wydawaniu nowej decyzji; uznanie mobbingu ze strony EBI wobec C. De Nicolii i zasądzenie od EBI na rzecz C. De Nicolii odszkodowania za doznane szkody, zgodnie z żądaniem skargi w pierwszej instancji, lub ewentualnie, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w odwołaniu przez inną izbę Sądu, aby w innym składzie ponownie orzekł w przedmiocie uchylonych punktów, po przeprowadzeniu żądanej ekspertyzy lekarskiej przez biegłego.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 21 lipca 2016 r. oddalającego skargę wnoszącego odwołanie, mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji komisji odwoławczej z dnia 8 grudnia 2014 r. oddalającej zażalenie na sprawozdanie z oceny za rok 2013, a także decyzji pozwanej o nieprzyznaniu mu awansu. Wnoszący odwołanie żąda ponadto uznania mobbingu, którego jak twierdzi był ofiarą, oraz zasądzenia od Banku zadośćuczynienia za krzywdę oraz odszkodowania za szkody fizyczne i majątkowe, których doznał.

Na poparcie swoich żądań wnoszący odwołanie podnosi, że żądanie uznania mobbingu oparte jest na art. 41 regulaminu pracowniczego Banku, a zatem nie stwarza problemu w zakresie treści lub zagadnień, które należy wyłączyć z właściwości sądu wspólnotowego. W tym względzie podkreśla, że obowiązek orzeczenia przez sąd Unii w kwestii wniosku o uznanie zaistnienia danego czynu znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu.

Wnoszący odwołanie utrzymuje ponadto, że zostały spełnione wszystkie określone w orzecznictwie przesłanki do uwzględnienia żądania zasądzenia odszkodowania.

Wnoszący odwołanie kwestionuje także pkt 46-60 zaskarżonego wyroku, dotyczące żądania stwierdzenia nieważności decyzji komisji odwoławczej, w zakresie w jakim ta część wyroku opiera się na założeniu, że nie zostało wykazane, iż decyzja komisji odwoławczej była dotknięta wadą oczywistego błędu w ocenie.

Odwołanie wniesione w dniu 21 września 2016 r. przez Carla De Nicolę od wyroku wydanego w dniu 21 lipca 2016 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-82/15, Carlo De Nicola/EBI

(Sprawa T-669/16 P)

(2016/C 410/36)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat G. Ferabecoli)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Inwestycyjny

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uwzględnienie odwołania i częściowe uchylene zaskarżonego wyroku w zakresie pkt 2 sentencji i pkt 12-13, 24, 55-57, 123-135, 157-165 uzasadnienia wyroku;
- w konsekwencji zasądzenie od pozwanej odszkodowania na rzecz C. De Nicoli za poniesione szkody zgodnie z żądaniem skargi w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 21 lipca 2016 r. oddalającego skargę wnoszącego odwołanie, mającą na celu w istocie, po pierwsze, stwierdzenie nieważności odmownej decyzji z dnia 4 grudnia 2014 r. dotyczącej refundacji niektórych kosztów leczenia, a po drugie, zasądzenie od pozwanej i Unii Europejskiej odszkodowania z tytułu poniesionych szkód.

Na poparcie odwołania wnoszący je kwestionuje wnioski na temat naukowo uwodnionej wartości terapii laserowej, zawarte w zaskarżonym wyroku.

Wnoszący odwołanie utrzymuje ponadto, że w niniejszym przypadku spełnione są przesłanki zasądzenia odszkodowania i zadośćuczynienia.

Skarga wniesiona w dniu 16 września 2016 r. – Digital Rights Ireland/Komisja

(Sprawa T-670/16)

(2016/C 410/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Digital Rights Ireland Ltd (Bennettsbridge, Irlandia) (przedstawiciel: E. McGarr, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna;
- stwierdzenie, że w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/1250 z dnia 12 lipca 2016 r. przyjętej na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie adekwatności ochrony zapewnianej przez Tarczę Prywatności UE-USA instytucja ta dopuściła się oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w jakim stwierdziła, że w USA występuje odpowiedni stopień ochrony danych osobowych, zgodny z dyrektywą 95/46/WE ⁽¹⁾;
- stwierdzenie, że zaskarżona decyzja jest nieważna oraz stwierdzenie jej nieważności w odniesieniu do adekwatności ochrony zapewnianej przez Tarczę Prywatności UE-USA;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że zaskarżona decyzja nie jest zgodna z art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46, rozpatrywanym w świetle art. 7, 8 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.